

**Προσφυγή της 31ης Μαρτίου 2008 - Επιτροπή των Ευρωπαϊκών
Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας (Υπόθεση C-130/08)**

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος Μ. Κοντού)

Καθής: Ελληνική Δημοκρατία

Αιτήματα

- να διαπιστώσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία, μη λαμβάνοντας τα απαραίτητα νομοθετικά, κανονιστικά ή διοικητικά μέτρα, ώστε να εξασφαλίσει για κάθε περίπτωση την κατ'ουσία εξέταση του αιτήματος ασύλου υπηκόου τρίτης χώρας, ο οποίος κατ'εφαρμογή του άρθρου 16, παράγρ. 1 γράμμα δ' του Κανονισμού 343/2003/ΕΚ μεταφέρεται στην Ελλάδα προκειμένου να αναληφθεί εκ νέου προς εξέταση του αιτήματός του, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει βάσει του άρθρου 3, παράγρ. 1 του Κανονισμού 343/2003/ΕΚ

- να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

1. Η Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους πρόσφυγες (Υ.Α) επέστησε την προσοχή της Επιτροπής στο ζήτημα του συμβατού της ελληνικής νομοθεσίας σχετικά με τη διαδικασία αναγνώρισης αλλοδαπού ως πρόσφυγα, με τις διατάξεις του Κανονισμού 343/2003/ΕΚ, στις περιπτώσεις όπου ο αλλοδαπός εγκατέλειψε αυθαίρετα την χώρα και για τον οποίο υπάρχει απόφαση διακοπής της διαδικασίας εξέτασης του ασύλου.

2. Το πρόβλημα αυτό απορρέει από το άρθρο 2, παράγρ. 8 του Προεδρικού διατάγματος 61/99 (ΦΕΚ Α'63) της 6ης Απριλίου 1999, σχετικά με τη διακοπή της διαδικασίας εξέτασης του ασύλου. Η ανάγκη αυτή εξομοιώνει την άνευ προειδοποίησης αυθαίρετη απομάκρυνση του αιτούντος άσυλο, με ανάκληση και διακόπτει τη διαδικασία εξέτασης της αίτησης, με απόφαση του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης, η οποία κοινοποιείται στον ενδιαφερόμενο ως αγνώστου διαμονής. Η απόφαση αυτή δεν μπορεί να αναιρεθεί παρά μόνο στην περίπτωση που ο αιτών επανεμφανιστεί στις αρμόδιες αρχές, το αργότερο εντός τριών μηνών από την κοινοποίηση της απόφασης περί διακοπής της διαδικασίας εξέτασης της αίτησής του, και εφόσον προσκομίσει στοιχεία από τα οποία αποδεικνύεται ότι η απουσία του οφείλεται σε λόγους ανωτέρας βίας.

3. Η χωρίς προειδοποίηση μετάβαση ενός αιτούντος άσυλο από το κράτος μέλος στο οποίο υπέβαλε την αίτηση ασύλου σε άλλο κράτος μέλος, είναι μια από τις τυπικές καταστάσεις τις οποίες ο Κανονισμός 343/2003/ΕΚ σκοπεί ειδικά να ρυθμίσει έτσι ώστε να διασφαλισθεί η εξέταση κατ'ουσία του αιτήματός του από το κράτος που θεωρείται υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης δυνάμει του άρθρου 16, παράγρ. 1 του Κανονισμού.

4. Όμως ο συνδυασμός των απαιτήσεων που επιβάλλει το άρθρο 2, παράγρ. 8, του Προεδρικού διατάγματος, έχει ως αποτέλεσμα να καθιστά αδύνατη στη πράξη την δικαστική προσβολή μιας απόφασης διακοπής και την πραγματική πρόσβαση στη διαδικασία καθορισμού του καθεστώτος του πρόσφυγα.

5. Η Ελληνική Δημοκρατία αναγνώρισε ότι η ελληνική νομοθεσία μπορεί να δημιουργήσει πρόβλημα σε σχέση με τον Κανονισμό 343/2003/ΕΚ, και έδειξε

διατεθειμένη να πάρει μέτρα επ'αυτού. Έτσι πρότεινε την επίλυση του προβλήματος μέσω της υιοθέτησης ενός Προεδρικού Διατάγματος, το οποίο θα μεταφέρει στην εθνική έννομο τάξη την οδηγία 2005/85/EK του Συμβουλίου και θα διευκρινίζει την μη εφαρμογή των επίδικων διατάξεων στις περιπτώσεις εφαρμογής του Κανονισμού 343/2003/EK.